

Olykor-olykor

Régi verseim köszöngetnek
S diszkrétén becsengetnek
Messziről jöhetnek
Időben térben
Húszas harmincas
Negyvenes ötvenes
Éveim kalandozásaiból:

Kassáról Pozsonyból
Szombatból Egerből
Budáról Pestről
Újvárból Szerdahelyről
Rozsnyóról Tornaljáról
Csízből Zádorból Hanváról
Ökörhegyről és Tátrából
Ki tudja még hogy honnan
Ha olykor magamnál sem voltam...?

Szóval: velsz a madam módján újfent így szól:

Óbatoszan bojjal pájintával
Éjjelente medéjednek a dojdok
Tántojnak tántojognak
Ide-oda tajadgájnak
A tizma madától táncja pejdül
Hujjámzik a tőneg
A tekjény ide-oda dúj
A dajtó nitojog

A dablakok mebbakúnak
A dívánon isz dínom-dánom
Ban Dógh tépén med
Tikkad a napjatojgó
Nem jó ed íd nem jó ed íd
Hod tutojétojjon jeggel
Tépen majd a tatasz...?

A zöld kőevő

A zöld kőevő
Csak köveket eszik
Zabál köbméterszámra
Sziklákat kőbálványokat

Nem válogatós
Felfal ha úgy jön
Ropogós piros kavicsokat
Hajóvonták látta
Pici paticsokat

A zöld kőevő ritka haja sás
Szakállá mi más lenne
Mint egyfolytában kócos
Hátramaradás

Fennakadás a tuskés
Parti nagy bokrokon
Míg kikeletre
Megjön a rianás
S visz mindent
A megváltó áradás

Csalamádévers

Jedna teta pomätená
Varila čaj mäťová
Menta menta menta tea
Ment a hasa tóle

Jedna teta pomätená
Sadla metla dvojprúdová
Repült a vén sárkány

Jedna teta pomätená
Išla huby do lesa
Tanát tinó orrát

Hogyan vesztettem el...?

(Egy tizenéves válasza körkérdésre)

Gyereklány voltam még – külyök
Karikázom és fütyörészek
Piros biciklimen ülök
Fürgén forgatja a pedált
Két fehér vékonyka csülök
Hogy bámészkodom és fütyülök
Vígan suhanva csücsülök

S hogy egy dombon megindulok
Kiront élémbe egy tulok
Jaj! végem van – felfordulok...
Szempillantás s máris dülök
Felsikoltok és meghülök:
Nyergem alatt az a bütyök!!!

Hajlika...

Haj lik a haj lik a
Haj lik a lány
Haj lik a haj lik a
Csupa lik a lány

Egy lika két lika
Likalika lány
Ha átmegy majd hídba
Kilenc liku már...

Mindegyik likába
Ez-az belenéz
Nem sikít nem visít
Jaj csak az egér!!!

Dik-é?

(új felhozatal)

Euuuuu, euuuuu!!!
Juuuuuj, jauuuuj!!!
Jaj a trikóm, hol a trikóm...?
Diké folyvást rí a dikón...

S Orvfaszú szól
rútul bántón:
Ne rí má dik
Itt a dikón!
Mikó ríjak
Meg hó ríjak?

Ha nem itt nálad
Dik a dikón...

Feküdj Márvány-
Tengerpartra
Hulljon könnyed
Döglött halra!
Ott ríj, mer má
Nem hallhatlak...

Három falusi limerick

1.

Ülőre ül kendermagos
Tyúklétrája igen szagos
Két szárnya: kabátja ingje
Odafenn kakasa várja

2.

Libaólba futna liba
Gyalog – nem kell a taliga
Odabenn gúnár nem várja
Tepsiben sütik a máját

3.

Parasztportán ki hátranyúl
Nyúlkutliban csak nyúl a nyúl
Kapt kezedbe hosszú fülét
Tiéd az összes bogyója

Nézet

Nehéz, tudja, nagynehéz...
Visszajáról nyal a méz
Hol odaméz
Hol visszaméz
Mert mi az hogy
Az ok hogy fogy?
Hogyhogyhogy
Mi rég hegy volt?!
Ez nézet?

Pedig tudja:
Méhviasz...
Vigasztalan
Az igaz
Lehet így lesz nézet:
Az üvegből kifelé
Benyalni a mézet!

Borszőr

Ha nem iszol
Majdan sírod is
Takarja kopasz borbőr

Mert meg kell a kulacsot húzni
Hogy nőjön hantodon
Borszőr

Ki szőröstül bőröstül kitett
Vizet nem állhat szája
Tejbőrre háklis a borbár
Borbőrbe nem köti fáma

Igazság fedlap? – hazugság sírlap?
Olvassák alul – mit felül írnak?!

Rég borbőrét öltve
Jelent meg AMA
A többi mind álhír
Maglehet: csapda!

Tisztább labdákkal játszani

Bíró most a báró
Ipfai fakapuban
Vágott kupán a bánat
Pápai fiúk
Lettek
A Kapput-
Kapitányok

Papu kapufa mellett
Lett ott
S látván
Sok litván is
Észt kapott
Míg magának sok
Cseremisz
Cseremiszeket
Cseremisztereket
Szerzett a szeretet

Majd a cserevíz is elfolyt
Telve cserevíziókkal
Lecserélt boglárkákkal
Sárga boglárszirommal
Bogárszerelémmel

Így lárvelt l'art
Boglár chimérával
Mert elárul a végén
És te árvulsz
Ha fagy

Perszepityu

Órája nem komoly
Magának ketyeg
Bennem belső csend van
A metró nem járhat
Ilyen metronómra

Gyógyfüvekhez
Pontos időjelzést
Míg hervadt okot
S virágokat nézek
Sok lámpafényt
Meg falat

Állván – faltól falig
Még elnézést kérek
Míg benne béke honol
Órája nem komoly

Pihenőhely?

Tisztáson vagy nem is tudom
Lehet valami kertben
Láttam meg azt a nyulat
Riadt hosszú fülei égnek álltak
S úgy meredt rám mint egy lyukas
papucs
Vagy akár egy porladozó rög

Kora gyermekkorom óta
Látogatom a tájban
S jószerint éppen kiszikkadt
Görcsös farönk is lehetne
Szakadt madárijesztő
Melyre épphogy csak rádobtak
Valami rongyot
Mintegy költeményként

Döntetlen

Tedd reggel nyelved alá a Napot
Mondd: aranyalma magja
S éjjel teliholdként kel fel

Óh pici napocskám
Égből pottyantál számba
Estig elcsámcsoghatok rajtad

Inkább húzzuk ki döntetlenre
Savanyú képeket vágva
Később üljük meg nászunk

Hiszen kell hogy legyen
Valami ágboga – váza
Melyen fészket rak
És tojásokat költ
A poézis fönixes viránya
Bár mégsem teljesen a miénk
Hová bármikor nyugodtan vissza-
szállhat
Ám nem lehet
Egy végső
Pihenőhely

Tükör mögött

(Bárczi Istvánra emlékezve)

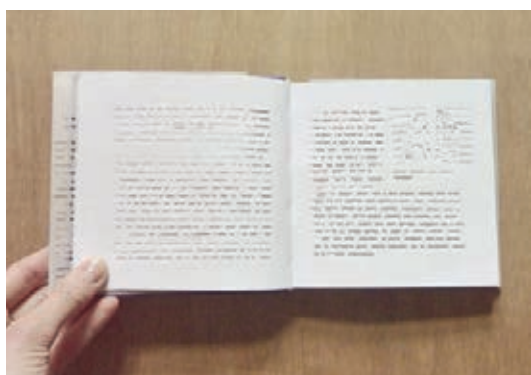
Míg körbeaggattam magam a harag limlomával
Zsémbesen falnak fordulva lassan haldokolt bennem
A korai későbánat

Félholtomban
Angyalkák cirógattak
Szűziesen ártatlan gyermek szellemecskék
Felidézve bennem hogy
Néha korban magam is csak
Meddő látomásaimat hizlalgattam
Izgága mohósággal

Olykor irgalmatlan és gonoszkodó voltam
Csak hogy undort iszonyatot és nevetséget
Csempészhessek álságos világunkba

Vétkeztem így magam is egyfolytában
Míg csak be nem telt ama bizonyos pohár

Végül ekképp lett tükröm sima és nyugodt

A korai évek – André Kertész. Papírkivágás, teljes vászonkötés, kontaktmásolat (fotó), kasírozott kartondoboz. Könyv: 15x15 cm, 160 oldal, fotók: 13x13 cm / 9x13 cm, 94 darab (2012–2013)